

BESIBERRI

Encara un altre parònim més divergent però que pot contenir també (*Abi-* genitiu d' *Abu-*: assagador del Mas de *Besér* te. Castellfort, en doc. de 1547 (*BABL* XII, 175); hi ha *Bu 's-Sā(y)ir* a Algèria junt amb *Sāyir* (*GGA*lg 88, 339), aquest també en el Nedjd i a El-Qašim, junt amb altres tres noms de l'arrel *šj*r 'caminar, moure' (Hess, 31a), doncs potser (*tariq*) *Abi-Sāir* 'el camí (o assagador) de la marxa'. Cf. encara els NPP àr. *Benixer* i *Benixiri*, que citarem s. v. *-suera*, *Beni-*.

¹ A la meua enquesta vaig confirmar que és *Beselga* amb *Be-*, no *Ba-*. Altres han escrit *Becelga* (*SSiv.*) o *Veselga*. Per a la fonètica tant se val, perquè és zona de parlar apitxat, que confon els sons *s* i *z*, *B* i *V*. — ² Lloc agr. de Grado (Astúries). Per a la Romània, veg. Jud, *ASNSL* xcxxiv, 409-10, i *Rom.* XLIX, 600-604; i Aebischer, en *RLiR* xxvii, 144, 119-164, *Revue suisse d'histoire* xx (1970), 1-33. En *PVArGc* examino escèpticament la possibilitat que el mot rar *baderca* 'cabana, jaça' d'Aran i Arieja vingui de *BASILICA*, amb evolució fonètica anòmala. — ³ D'altra banda, tampoc hi ha cap base vàlida en l'antroponímia aràbiga per justificar-ho. Hi ha un NP *Bu-selḡa* a Algèria, però és probable que no sigui pròpiament aràbic: vacilla entre *ḡa* i *ḡa*, i sense *Bu-* no hi ha tal nom allí ni a Aràbia (Hess), ni és fàcil que *ḡ* donés *k* o *g*; tampoc s'hi adaptaria *silq* 'llop' (mot literari estrany a l'àrab magrebí i hispànic), ni *selka/selq* 'bleda'; ni hi ha testimonis antroponímics d'una arrel *slq* o *slk* a Algèria ni a Aràbia.

Beserin (Ribagorça ant.), *V. Beresind* (s. v. *Berén*). *Beset* (vegueria de Cerdanya), en el cens farcit d'errors de 1359, p. 88 i potser error per *Roset* (avui *Roet* te. Llo)

Besians (Roda, 1620), *V. Veciana*

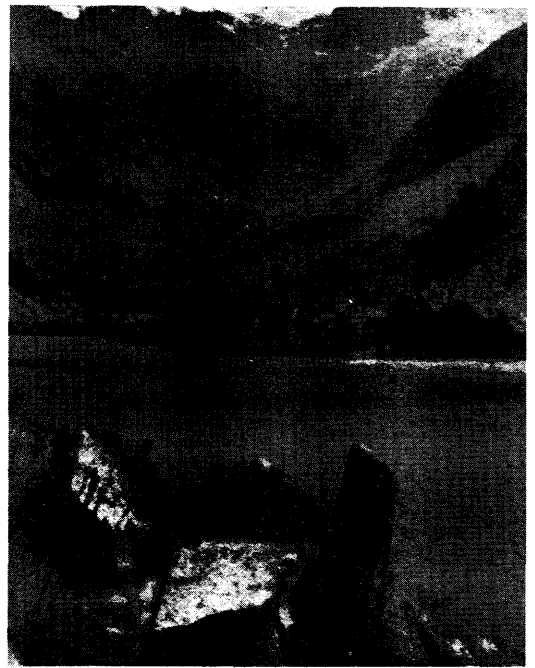
BESIBERRI

Nom d'una partida de muntanya a Senet (alta Ribagorça), en el límit amb els termes d'Arties i de Boí. Està constituïda per una alta vall d'origen glaciari suspesa sobre la Noguera Ribagorçana. S'hi puja des dels fons de la vall de Barravés pel barranc de Besiberri, travessant un bosc espès de pins i avets. En el fons d'una ampla vall on es destaquen el gran estany de Besiberri, i un altre, que recullen l'aigua del desgel de les neus, és freqüent trobar animals que els del poble de Senet hi porten a pasturar. Més amunt s'aixequen els espadats verticals dels tres grans pics del Besiberri, flanquejats per geleres perpètuas: són els pics els que es troben en la carena que separa la vall de Boí del terme d'Arties, aranès.

PRON. POP.: *bezibēři* (oït per Coromines a Senet i a Bono, XIX, 147 i 152). Així ho pronunciaven també Ramon Escudé de Boí i Joaquim Delseny d'Arties, magnífics coneixedors de la regió. Un informant d'Unya (V. d'Aran) manifestà haver sentit *bisibēři*, però Unya és ja una mica apartat del lloc. L'afluència incessant d'excursionistes, d'una banda, i l'aprofi-

tament hidroelèctric de la vall de Barravés d'una altra, han posat constantment el nom en boca de persones forasteres. S'hi ha afegit que les guies i els mapes no sempre han recollit la pronunciació de les persones del país. Això ha fet que actualment pugui oir-se pronunciacions com *besibēři* o *bisibēři*. Però la forma recollida per Coromines amb *s* sonora és l'única tradicional i popular.

ETIM. Coromines va proposar ja fa anys l'etimologia basca *baso-be erri* 'lloc sota els precipicis' (*E.T.C.* I, 171). Ens reafirmem en aquella proposta. Una tal denominació convé perfectament a aquella vall i a aquells llacs exposats a les esllavissades de neu que cauen sovint per les llastreres dels grans pics. Degué ser aquesta regió —l'única que interessava a la gent del país, perquè hi pastura a l'estiu el bestiar— la que va rebre el nom de *Besiberri*. Secundàriament es degué aplicar també als pics, objecte preferent de l'interès dels alpinistes. Hem donat més informació sobre el mot *baso* a l'article que dediquem a *Bas*. V. també *TVBoí*, 35. I cf. *Montiberri* que és formació paral·lela: MENDI-BE ERRI. X. T.

Besiberri

Besòdia, veg. *DECH* I, 592b60

BESORA

El nom s'aplica a dues poblacions del Principat: *Besora*, al Solsonès, *Besora* al Ripollès; nom usat també com a determinatiu del del poble veí, Sant Quirze. L'església de Besora està sota l'advocació de Santa Ma-